

V katakombah.

Tiho . . . Hrup zavil je s poti
 Z zlatožarnimi trakovi,
 Sómrak lahno pnè peróti
 Nad grobovi¹⁾, nad rodovi . . .

* * *
 Davno je grobár položil
 Sestro zadnjo, brate njene,
 S ploščo grobje jim okrožil,
 Pisal nanjo: mir — eiréne.

Pisal nanjo: mir — eiréne,
 In življenja dolgo zgodbo
 V stene pisal je studene,
 Da jo pomnil pozni rod bo.

Da jo pomnil pozni rod bo,
 Ko gostila se krvavo
 Črna vihra zopet tod bo,
 Sveto gazila mu pravo.

Sveto gazila mu pravo,
 Trupala mu bo oltarje — — —
 Nagnil starec trudno glavo,
 Solzo brisal si grobár je.

Solzo brisal si grobár je,
 Mislil je na brate svoje,
 Ki porušil jih vihar je,
 Mislil je na pozne boje . . .

Mislil je na pozne boje,
 Na nasilstvo, smrtno srago;
 Pa je pisal zgodbe svoje,
 Svojih bratov — častno zmago.

* * *
 Tiho . . . Hrup zavil je s poti
 Z zlatožarnimi trakovi,
 Sómrak lahno pnè peroti
 Nad grobovi, nad rodovi.

Zemlja gledala je veke;
 Ni več starca, ni grobarja,
 Zgodbo davno, davne réke
 Plošča néma odgovarja:

Réze kaže nam grobarja,
 Hrabrih bratov rdečo srago,
 Kaže, da so iz viharja
 S častno se vrnili zmago.

Čoln ovija z oljko sveto
 Palma — v morju spijo vali,
 V skalo sidro je zapeto,
 In golob sedi na skali.

* * *
 A tu gori, a tu gori,
 Čuj, po Romi sedmoglavi
 Divje ti besné razdori,
 Vihre se vrté v vijavi.

¹⁾ Opomnja: Katakombe so podzemna pokopališča — živ spomenik vere in življenja prvih kristijanov. Navadno se vijejo ozki hodniki na vse strani.

Grobovi so vsekani v strani in zakriti s ploščami. Na grobéh so često napisane besede: pax tibi, pax tecum ali εἰρήνη σοι — mir tebi! Navadna znamenja so: golob, oljna vejica, palma in sidro. Med slikami gledamo večkrat Noetovo barko. Znamenje M je znak mučenstva. Izkopavali so hodnike in v njih delali grobove posebni grobarji — fossores.